

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoP/37/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112216849
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Moravčíková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112216849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Márie Klepancovej a JUDr. Evy Barcajovej v právnej veci navrhovateľky: L. S., narodená XX.XX.XXXX, bytom Z., Q. XX, proti odporkyňi: E. S., narodená XX.XX.XXXX, bytom T., V. XX, o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 17P/61/2012-37 zo dňa 2. októbra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporkyňi povinnosť platiť navrhovateľke výživné vo výške 70,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2012 a zročné výživné za dobu od 01.09.2012 do 30.09.2012 v sume 70,- eur povolil odporkyňi splácať v mesačných splátkach po 2,- eurá. Navrhovateľke súd prvého stupňa nepriznal právo na náhradu trov konania. Navrhovateľka sa v konaní domáhala určenia výživného voči odporkyňi z dôvodu, že rodičia navrhovateľky nežijú v spoločnej domácnosti a spoločne nehospodária od novembra 2007, pričom plnoletá navrhovateľka žije s otcom. Odporkyňa neprispieva na jej výživu žiadnym spôsobom. S odporkyňou žije maloletý brat navrhovateľky Y., narodený XX.XX.XXXX. Odporkyňa nastúpila do prvého ročníka Prírodovedeckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, kde sa pripravuje na svoje povolanie. Z predložených dokladov súd prvého stupňa zistil, že odporkyňi bol priznaný výsluhový dôchodok vo výške 366,93 eur. Otec navrhovateľky za rok 2011 vykázal nulový základ dane ako živnostník. Odporkyňa podala na Okresný súd Pezinok dňa 25.04.2012 návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu. Súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania uzavrel, že navrhovateľka nie je schopná sa sama živiť, keďže sa pripravuje štúdiom na svoje povolanie. S poukazom na ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine určil súd prvého stupňa vyživovaciu povinnosť odporkyne k navrhovateľke vo výške 70,- eur mesačne, pričom dospel k záveru, že takto určené výživné zodpovedá potrebám navrhovateľky a schopnostiam a možnostiam odporkyne. Súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odporkyne súvisiace s tým, že sa voči nej vedie exekúcia pre viacero pohľadávok vyplývajúcich z pôžičiek a úverov, ktoré si vzala, keďže si mala byť takéhoto neprimeraného rizika vedomá a takéto povinnosti nemôžu ovplyvniť jej vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke.

Voči rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie odporkyňa. Vo svojom odvolaní žiada znížiť už určenú vyživovaciu povinnosť na sumu 40,- eur z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie. Uviedla, že si je vedomá vyživovacej povinnosti, avšak vzhľadom k jej súčasnému príjmu je suma 70,- eur privysoká. Žije z výsluhového dôchodku vo výške 367,- eur a sumy 21,- eur, ktorá je sumou rodinných

prídavkov. Vypomáhajú jej rodičia, u ktorých býva. V súčasnosti si hľadá prácu a má vysoké výdavky s maloletým synom. Manželstvo odporkyne a otca navrhovateľky bolo dňa 22.10.2012 rozvedené a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť voči maloletému bratovi navrhovateľky vo výške 70,- eur. Odporkyňa sa domnieva, že mesačný príjem otca je vyšší, ako jej príjem. S poukazom na exekúcie prebiehajúce na jej príjem žiadala, aby odvolací súd určil výživné vo výške 40,- eur.

K odvolaniu odporkyne sa vyjadrila navrhovateľka. Uviedla, že suma 40,- eur je príliš nízka a nepokryje ani cestovné navrhovateľky do školy. Otec navrhovateľky platí na maloletého brata navrhovateľky výživné vo výške 70,- eur, pričom jeho náklady na živobytie určite nie sú také vysoké, ako náklady vysokoškolskej študentky. Maloletý sa nestravuje v škole, ani do školy necestuje a nevenuje sa žiadnej mimoškolskej činnosti. Otec navrhovateľky pracuje ako stavebník a vzhľadom na blížiacu sa zimnú obdobie nemá žiaden príjem. Obáva sa, že by z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov musela opustiť štúdium. Navrhovateľka žiadala rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - podal ho včas účastník konania (§ 201, 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, keďže vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine).

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Na schopnosti a možnosti povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako

prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Zistenia súdu prvého stupňa týkajúce sa ustálenia potrieb navrhovateľky a možností odporkyne boli správne. Súd prvého stupňa správne posúdil nároky navrhovateľky a vyhodnotil pomery odporkyne, na základe čoho dospel k správne záveru o výške výživného na navrhovateľku.

Pri určovaní výživného nemožno uplatňovať mechanický výpočet, keďže pri nižšom príjme je vyšší podiel nákladov, ktoré rodič zo sumy svojich príjmov musí vynaložiť na nevyhnutné potreby. Všeobecne platí, že výživné by malo byť určené tak, aby nevedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu tejto povinnosti. V konaní súd musí nevyhnutne zisťovať výdavky, predovšetkým pravidelné, ako aj nepravidelné náklady spojené s bývaním, stravou, ošatením, zdravotným stavom, starostlivosťou o dieťa a domácnosť, inými vyživovacími povinnosťami, poisťovacími plneniami, sporením, pôžičkami, splátkovými platbami, daňovými plneniami, výdavkami na výkon povolania. V prípade obmedzených predpokladov na strane rodičov sa hľadisko potrieb dieťaťa môže pohybovať od bežných najzákladnejších potrieb nutných pre život až po plné uspokojenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa. Odôvodnenosť potrieb dieťaťa je úmerná životnej úrovni rodičov.

Podľa názoru odvolacieho súdu výživné určené napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa vo výške 70,- eur mesačne zodpovedá schopnostiam a možnostiam odporkyne s prihliadnutím najmä na vysokoškolské štúdium navrhovateľky, jej školské aktivity a dopravu, ako aj náklady na jej výživu. Výživné má prednosť pred dobrovoľnými finančnými záväzkami povinnej osoby. Suma 70,- eur činí približne 19 % deklarovaneho príjmu odporkyne a je primeraná jej schopnostiam, zárobkovým možnostiam a majetkovým pomerom.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa pre svoje skutkové zistenia vzal do úvahy skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov a prednesov účastníkov, že žiadne rozhodné skutočnosti, ktoré boli v tomto konaní vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo neopomenul, v hodnotení dôkazov nie je logický rozpor a vec je v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti i správne právne posúdená.

Odvolací súd plne sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa v časti určenia výživného na navrhovateľa čo do jeho výšky ho v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdil a s poukazom ods. 2 citovaného ustanovenia svoje rozhodnutie odvolací súd podrobnejšie neodôvodňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 a v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.